

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.04.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **1737** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационната жалба на "К.", ЕИК * със седалище и адрес на управление: гр. С., район "К.", К. "Б." чрез юрк. Петър Димов Михов против решение от 18.11.2009 г., постановено по н.а.х.д. № 11763/2009 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 99-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2300447/22.06.2009 г., издадено от директора на Д. "И. по труда"- С О. /Д"ИТ"/. Наведени са доводи за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение. Касаторът твърди, че първоинстанционния съд не е преценил и обсъдил събрания по делото доказателствен материал, което е довело до постановяване на необосновано решение. Излагат се съображения за неправилно прилагане на нормата на чл. 33, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, тъй като работникът Д Ч не е ползвал в пълен размер отпуската си за 2009 г. и за

необосновано позоваване от страна на въззивния съд на разпоредбата на чл. 271, ал. 1 от КТ. Претендира да бъде отменено решението на първоинстанционния съд и постановено ново по същество, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на първоинстанционния съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 11736/2009 г. по описа на Софийския районен съд.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 23-2300447/22.06.2009 г., издадено от директора на Д "ИТ"- Софийска О., с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на „К.“, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева за нарушение по чл. 33, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие пред Софийския районен съд писмени и гласни доказателства се установява следното от фактическа страна:

На 02.04.2009 г. и на 27.04.2009 г., от страна на служители на Д „ИТ“-С. е извършена проверка за спазване на трудовото законодателство в „К.“. Констатирано е, че служителят Д И Ч в периода 19.01.2009 г. до 30.01.2009 г. е ползвал отпуск по реда на чл. 173, ал. 1 във връзка с чл. 172 от КТ, разрешени със заповед № 21696/5.01.2009 г. и заповед № 000045/19.01.2009 г., като за периода на ползване на отпуск на работника не е изплатено трудово възнаграждение, тъй като същата е трансформирана, без знанието и съгласието на работника в неплатен отпуск по смисъла на 160, ал. 1 от КТ. Със заповед № 136, връчена на 03.02.2009 г. трудовото правоотношение на Д Ч е прекратено едностранно от работодателя с предизвестие по реда на чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, поради закриване на част от предприятието и съкращаване на щата. На 22.06.2009 г. е съставен АУАН № 23-2300447, за това че „К.“ в качеството си на

работодател е трансформирал използвания от Д Ч платен отпуск в неплатен, като след прекратяване на трудовото правоотношение с работника е начислил обезщетение в полза на дружеството за частта от отпуската, за която работника не е отработил съответното време. Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 33, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателноотговорното лице неправимерно е трансформирало платения отпуск в неплатен и е начислило обезщетение в полза на търговското дружество-работодател за частта от отпуската, за която работника не е отработил съответното време, с което от обективна страна е осъществило състава на административно нарушение по чл. 33, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

Решението на Софийския районен съд е законосъобразно и правилно. Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Предвид това, установената в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд фактическа обстановка се възприема изцяло от настоящата инстанция.

Административното наказание е наложено на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ за извършено административно нарушение по чл. 33, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските. Съгласно разпоредбата на подзаконовия нормативен акт, когато след ползване на платения годишен отпуск в пълен размер трудовото правоотношение се прекрати в същата календарна година, работникът и служителят не дължат обезщетение на предприятието за частта от отпуската, за която не са отработили съответното време. В случая по делото не се спори, че работникът е ползвал част от платения си годишен отпуск, след което в същата календарна година е прекратено трудовото му

правоотношение. По аргумент на по-силното основание, след като той не дължи обезщетение на предприятието обезщетение за частта от отпуската, за която не е отработил съответното време при ползване на платения годишен отпуск в пълен размер, то той не дължи обезщетение и за използване на част от платения си годишен отпуск, когато тази част надвишава частта, полагаща му се за отработеното време.

В настоящия случай, както правилно е установил Софийския районен съд, работодателят „К.“, в нарушение на чл. 33, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, неправилно е трансформирал използвания от Д Ч платен годишен отпуск в неплатен, като по този начин си е начислил недължимо се обезщетение на дружеството за частта от отпуската, която работникът не е отработил. Нарушаването на разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от Наредбата за работното време, у почивките и отпуските представлява нарушение на разпоредбите на трудовото законодателство, извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, за което в случая законосъобразно е ангажирана административно наказателна отговорност на търговското дружество-работодател.

Настоящата инстанция счита за неоснователен доводът на касатора за допуснато нарушение на закона при постановяване на обжалваното решение. Първоинстанционният съд е събрал всичките необходими и относими доказателства, подробно ги е обсъдил в тяхната пълнота и взаимовръзка и въз основа на тях е обосновал решаващия си извод, че доказателствения материал, достатъчно убедително обосновава извода за установеност на фактическите констатации, възприети в акта и в атакуваното наказателно постановление. Този извод се потвърждава и от логическата последователност на изложените от Софийския районен съд мотиви в тяхната взаимосвързаност и обусловеност на диспозитива на решението.

С оглед изложените съображения, касационният съд счита атакуваното решение за обосновано и постановено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон, поради на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.11.2009 г., постановено по н.а.х.д.№ 11763/2009 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 99-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.